UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Theodardi, Episcopi Traiectensis & Martyris: Ex ea quæ est per Sigebertum Gamblacensem in Chron: qui se eandem luculentiori stylo expolijsse testatur. Passus est anno Domini 658. Temporibus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Visual Library

Iam autem, vt credo, iam reuelante Domino tempus suæ vocationis agnosceret, ipse sibi sarcophagum composuit; corpus abluit; veste induit; & sic intentum semper cælo beatũ spiritum exhalauit. Fuit autem magnæ sanctitatis, & ab omnibus auaritiæ sordibus alienissimus. Quidquid enim auri vel argenti oblatũ accipiebat, id protinus pauperibus erogabat. Cùm Mummolus vir patritius multos ab vrbe captiuos duxisset, ille prosecutus omnes redemit. Tanta enim gratia & auctoritate apud quemlibet valebat, vt mira facilitate quidquid vellet impetraret. *Felix eius obitus.*

VITA S. THEODARDI, EPISCOPI Traiectensis & Martyris: Ex ea quæ est per Sigebertum Gamblacensem in Chron: qui se eandem luculentiori stylo expolijsse testatur. Passus est anno Domini 658. Temporibus Childerici, Sigeberti Francorum Regis filij, planè impij. *Vide Tom. 8. Annal. C. Baronij.*

QVo tempore Clotarius eius nominis secundus, Chilperici filius, Franciæ gubernacula regebat, Theodardus claro cumprimis stemmate natus, magnum glorię & sanctitatis pondus Ecclesiæ Gallicanæ attulisse fertur. Vt primùm à pueritia, ad blandientis mundi voluptates & natura, & amplissimis opibus, magnaque potentia impelli cœpit, prudenter sanè egregia indole adolescens ad philosophorum istorum, quos monachos vocant, habitacula declinauit. Ibi cùm aqua sapientiæ salutaris mentem inebriaret, breui, reiectis ex animo mũdanæ voluptatis cogitationibus, eò 10. Septẽ. *S. Theodardus fit monachus.*

pietatis ac religionis euasit, vt inter alios plu-
Fit Abbas. rimos eximia sanctitate viros, quorũ tunc Gallia feracissima erat, Abbatis honore & munere dignissimus haberetur.

Eam functionem vt præclara cum opinione sanctitatis administrabat, ità fama virtutũ eius, omnium sermone celebrata, maiorẽ aliquam in Ecclesia administrationẽ ei postulare videbatur. Id cùm Remaclum Tungrensem antistitem, minimè lateret, & is honorum laborumque pertæsus, vehementi desiderio ad tutissimum solitariæ vitæ portum aspiraret, importunis à Rege Sigeberto precibus petijt, obtinuitque, vt subrogato in episcopatum Theodardo, sibi ad Stabulensis monasterij trãquillitatẽ migragre liceret. Itaq; Theodardus & Ecclesię totius consensu, & vnanimi Regis Clerique applausu, ad cathedram perducitur; atque à Cuniberto Colonienſi Episcopo, antistes vicesimus octauus à Materno eiusdem sedis primo, honorificè consecratur.

S. Remaclus abdicato Episcopatu, confert se ad Stabulense monasterium.

Theodardus creatur Episcopus.

Et quidem eo munere decoratus, non minùs fœliciter quàm fructuosè commissa sibi Ecclesiæ istius gubernacula tractauit, tantisque virtutum omnium ornamentis decorauit, vt eaetram quæ temporis longinquitate & hominum malitia cõculcata, & per summam iniquitatẽ Ecclesiæ subtracta fuerãt, ipse in integrũ restituerit: alioſque omnes sedis istius antistites & virtutis & cõstantiæ laude anteiuerit. Verũ Sigeberto Rege egregio pietatis ac religionis protectore ex humanis sublato, impietas, reuulsis æquitatis & iustitiæ, repagulis, palã dominari cœpit. Theodardus aũt, qui instar optimi pa-

Mortuo Sigeberto impietas regnat.

ſtoris cõcreditum ſibi gregẽ intimè dili-
t, paratus animã ſuam pro ouibus ponere,
uit Regem adire Childericum, & palam de
is Eccleſię ſuę iniurijs cum aduerſarijs ex-
ulare. Optimam enim prouentuum Eccle-
partem, Chriſti inquam patrimonium, pau-
ribus & calamitoſis ad ſolatium relictum,
ſarij quidam raptores inuadere & per fas
que nefas ſibi aſſcribere non dubitabant.
Eamitaque iniuſtitiam vt argueret, debitoque
pplicio apud Regẽ vindicaret Theodardus,
lum adire decreuerat. Id cùm aduerſarios
minè latêret, & illi cauſæ ſuæ æquitati diſ-
gnam pertimeſcerent, poſitis opportuno
oco inſidiis, virum ſanctum è medio tollere
tuũt. Sed vir diuinus; qui cæleſti oraculo de
ſione ſua edoctus erat, nihil eorum inſidias
preſens mortis periculum veritus, intrepidè
m viam dedit, obuiumque ſibi inimicorum
tum in pago, quem Aliſatiam vulgò dicũt,
ibi ſanè mente ac vultu excepit. At illi
rore & amentia pleni, luporum inſtar ag-
um circundant; & pacem eis precantem con-
melijs afficiunt, ac humi proſternunt. Indè
rictis gladijs ſanctum illius caput in fruſtra
ecant, corpuſque virgineum membratim di-
laniant.

Poſſeſsiones S. Tungrẽſis Eccleſiæ, ab improbis occupatæ.

S. Theodardus ab impijs crudeliter necatur.

Aderat è famulitio ſancti Præſidis puer; qui
ſolus, cæteris in fugã verſis, excubabat ad corp^a
animæ, & mœrore ac lachrymis opplet^o, in-
ops planè conſilij, varias mente cogitationes
agitabat, quomodò diſſecta membra coniun-
geret, colligaretque. Hæc meditabundus per-
tractans tandem ſurrexit, & ad proximam vil-
lam

lam opis petendæ causa pergere statuit. Cumque aliquantulum itineris emensus esset, conspicatus est mulierculam in gregis custodia occupatam, simulque nendo fila de colo deducentem. Eam blandè compellans orat supplet, vt fila aliquot ad Reuerendi Præsulis membra frustratim concisa honestè coniungenda suppeditet. Illa, audita antistitis nece, primò perhorrescens obstupuit, & fila petèti, quanquam non ignoraret id in magnum sui detrimentum & capitis etiam periculum cessurum (famulabatur namque Dominæ ancilla) suppeditauit. Interim puer voti compos cùm summa celeritate ad corpus rediret, inuenit duo luminaria; alterum ad caput martyris, ad pedes alterum, diuinitùs collocata. Hoc præclarum sanè miraculum mox diuina virtus maiori miraculo confirmauit. Mulier enim, quæ pensi sui partè, pro obsequio illius, puero tradiderat, cum vesperi reuocatis ad caulas ouibus diurnum ex æquo pensum Dominæ non redderet, pessimè ab ea mulctata fuit. Sed Dominus ancillâ fraudis excusare volens, subita oculorum cæcitate Dominam percussit; quæ protinùs magno eiulatu exclamans, non modò familiam, sed vniuersam villam ad propriæ miseriæ spectaculù conuocabat. Ibi cùm cuncti attoniti starent, nec satis tam subitæ cæcitatis causam explicare possent, ancilla causam exponens hortatur Dominam, vt Præsulem sibi reconciliet, & à Deo meritis Theodardi veniam postulet. Cogit Dominam angustia, vt verbis ancillæ credula consulat suæ miseriæ. Duce ancilla venit ad locum vbi corpus exanime miserabiliter disse-

Miraculum circà corpus S. Theodardi.

fectum iacebat. Domina profusis lachrymis num suum fatetur; orat, vt rediuiuo lumine, illigata suis filis sancti martyris membra vi- re mereatur. Nec frustrà tanti martyris pa- trocinium postulatum . Nam inter preces & lachrymas detersa caligine, optata mulieri lux affulsit; & debita martyr reuerentia, fama per totam vicinam volitante , mirificè accreuit. Quaquauersum oculos flecteres, concurren- tium turbas cerneres. Mater familias, quæ cau- sæ testis erat tanti miraculi, totam se reijcie- bat in gratiam sancti martyris, verbo & exem- plo inuitans omnes ad obsequium celebrandi muneris.

Cæca mulier ad corpus S. Theodardi recipit lumẽ.

Nec mora; Leuato corporis loculo, nunc hi, nunc illi gaudent succedere vicissim one- ri corporis ferendi. Gestatur honorificè pre- cioso tectum velaminibus corpus, & ad locũ, qui Nec dicitur, magno omnium gaudio ad se- pulturam defertur . Interim coeunt vndique infirmorum agmina, per merita noui martyris spem tium consequi à Deo morborum medi- camina. Et quidẽ quot ibi pietatis opera, quot sanitatum beneficia , prouenerint Theodardi patrocinio, testantur multa paralyticorum & claudorum subsellia, & plurima rerum monu- menta; quæ ad sempiternam posterorum me- moriam ibidem ab incolis affixa pendent.

Locus pri- mus sepultu- ræ viri san- cti.

Innumera miracula ad tumulũ eius.

Intereà fama longè lateque euagando pro- inùs totam regionem, quam alluit Rhenus, peruasit; permouitque Vangionum (quam vr- bem nunc VVormatiam vocant) antistitem, vt sacrum martyris corpus ex eo loco ad maiorẽ ecclesiam transportaret. Sed cùm concurrenti- bus

bus vndiq́ue populis ad opus se accingerét, cœlum subitò inhorruit; præsens fulgurũ coruscatio oculos omniũ perstrinxit; tonitrua solito grauiora aures animosq́; omnium exterruêre; ac continua nimborum inũdatio omnesiũ fugam versos ab incœpto deterruit.

S. Lambert. proficiscitur, vt recipiat corpus S. Theodardi.

At Lambertus, qui viuente Theodardo erat spes altera Traiectensis ecclesiæ, cum Clero & populo seriò agit, vt antistitis sui corpus, tot tantisq́ue miraculis clarum Traiectum recipiant. Clerus & populus totius rei pondus Lamberto imponunt: qui protinus ad locum, vbi corpus defuncti patris peregrinabatur, contẽdit. Vbi persolutis, quas filius patri debebat, lachrymis, pandit incolis terræ aduentus sui causam. At illi vno omnes ore cõtradicunt Lãberto: clamãt suum iure esse Theodardũ, quem Deus tot illustratũ miraculis vltrò eis patronum miserit. Cumq́; hac via nihil se proficere cerneret, pauco pòst temporis interuallo alia eos aggressus est. Auri & argẽti aliarumq́; specierum congregat ingentem vim, ijsq́; incolarum animis sæpius delinitis, tandem concupitum diu obtinet reliquiarum thesaurum; eumq́ue cum hymnis & laudibus ad villam publicam Legiam reducit: ibidemq́ue, quo par erat, honore martyrem tumulat.

Tandem obtinet, & Legiam, hodie Leodium transfert.

Vide Notat. C. Baron. in Martyrol. Roman.

VITA S. NICOLAI TOLLENTINI; ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini: Ex ea, quæ est apud V. P. Laur. Sur. Excessit è corpore anno Domini 1306. Relatus est inter sanctos ab Eugenio Papa, eius nominis quarto, anno Pontificatûs XV I. Domini autem 1446.

In